

Környei László (1994–2006)

Őn jelenleg a győri Széchenyi István Egyetem Matematikai és Számítástudományi Tanszékének adjunktusa. Az adatbázisunkban az szerepel, hogy 1994-től 2006-ig lakott itt, ami elég hosszú időnek számít.

Igen, ez egy szövevényes történet. De voltak nálam nagyobb „túlélők” is, például Csúri Peti!

Kíváncsi lennék erre a történetre!

Egyszer volt, hol nem volt. . . elkezdtem a közgazdasági programozó matematikus című történetet mint első szakot. Az Eötvösben az volt a sikkes, hogy mindenki TDK-zott, így én úgy döntöttem, semmiképpen nem fogok. Mindig igyekeztem szembemenni az áramlatokkal. És akkor volt egy lány. . . , aki azt mondta, csináljak egy másik szakot is, ha sok az energiám. Középiskolai utókartyáim révén nem kellett felvételizni sem, hamarosan matematikus szakon is tanulmányokat folytattam. Majd egy év pesti diákoskodás következett a Közgáz Egyetemen (ez a képzés kötelező része volt), és visszajöttem Szegedre, immáron megkezdve a harmadik – fizika – szakomat is.

Tehát közgazdasági programozó matematikus–matematikus–fizikus hallgató volt. Felsorolni sem könnyű. . .

Jól látja. A jópofaság kedvéért felvett három szakkal mégsem volt olyan könnyű. Voltak ott csúnya átlagok is, 4,0–4,1, de egyikből mindig megvolt a 4,5 a bennmaradáshoz. Ez a külső motivációs kényszer egyébként nagy hatással volt rám.

Most pedig a győri Széchenyi Egyetemen Műszaki Tudományi Kar Matematika és Számítástudományi Tanszékének adjunktusa.

Igen. A TDK mellőzésével kapcsolatban máig nem tudom, jól döntöttem-e. Most persze van részem kutatói munkában, és mindhárom szakon szerzett ismeretemet is hasznosítom: szimulációkat gyártok, tehát fizikai rendszereket matematikai modellekkel írok le számítógépen. Talán a TDK mégsem olyan fontos, a doktori viszont igen, hiszen – nagyapám szavaival élve – megnyílnak a kapuk, ha a tudás nem is bővül, a doktori révén. Itt a Széchenyi Egyetemen két-három ember is tanít, aki volt Eötvös-kolis, például a Zseni Anikó.

Szeretett az Eötvösben élni?

Jó kollégium volt legalább egy szempontból: közel volt mindenhez, az ember legyalogolt 8 előtt két perccel a lépcsőkön és 8-ra beért az órákra.

Felvételi szituációra vissza tud emlékezni?

Középiskola és egyetem közti nyáron kollégiumot akartam szerezni, és jött a papír, hogy mindenholnan elutasítottak, és amikor már harmadik napja albérléteket nézegettem, akkor ért a telefon, hogy felvettek az Eötvös Kollégiumba. Nem volt felvételi, hanem akkor még azok az elsőévesek, akiknek voltak kiemelkedő

versenyeredményeik voltak, bekerülhettek pályázat alapján. Zsókával összeült a kollbiz vagy a kollbiz-titkár, és pályázatok alapján döntöttek ilyen esetben.

Ha jól tudom, belső rendszergazdai tevékenységet is végzett a kollégiumban.

Igen, akkor kezdődött a hálózatnak a kialakítása a 2. szinti gépteremben, amikor elsőéves voltam, volt három darab gép, az Irinyiből dróton vezettük le az internetet, ún. vékony ethernetnel. Ha itt valaki lecsavarta egy helyen a vezetékét, akkor az egésznek vége volt, ezért T-dugókkal kellett ráerősíteni. 1994-ben vettünk egy nagy gépet, ami szerver-funkciókat látott el, ez volt a petra.hos.u-szeged.hu, és mindebből lett később egy viszonylag komoly gépterem. Én még a gépteremben írtam a szakdolgozatomat, akkor még sok ember ott írta, emlékszem, hogy a bölcsészlányok ott ültek reggeltől estig, és írtak. 2000 környékén drótozták be az egész kollégiumot, hogy a szobákból is elérhető legyen az internet.

És hogy lehetett beosztani, hogy ki mikor ülhet gép elé? Most a lakók 90%-ának van saját gépe, de amikor 2007-ban beköltöztem, még vívtunk harcokat a szabad gépért.

Ez úgy volt, hogy kaptak az emberek gépidőt, mindenki hetente 2 órát kijelölhetett magának gépidőre. Ez azt jelenti, ilyenkor az emberek bejöttek a saját idejükben, vagy lehetett szabadidőben, amikor „szabad rablás” volt, és „aki kapja, marja”-alapon jutottak az emberek géphez.

Milyen közösségi helyiségekre emlékszik még vissza?

Én a 2. emeleten laktam, a 209-esben volt egy dohányzószoba, hátul a tévésobában volt a számítógépterem, és elől volt a tévésoba. Az valamikor az idők folyamán megcserélődött, én a 2. emeleten laktam, tehát ott nekem egy tipikus reggel a következőképp zajlott: elmegyek fogat mosni, és a fogmosás útvonalában ott van a gépterem, akkor megnézem az emailem, és akkor plusz egy óra a fogmosás. A TV-szoba olyan szempontból volt érdekes hely, hogy egy tipikus Eötvös kolis szilveszterezés – legalábbis a mi időnkben – úgy nézett ki, hogy tanultunk, mint a gép a január 2-i vizsgára, és akkor jan. 1-jén vagy dec. 31-én lementünk a TV-szobába, hoztunk magunkkal italt, aztán éjfél után tíz perccel mentünk vissza tanulni. Attól függően, hogy mennyire volt komoly a vizsga ez a plusz-mínusz tíz perc lehetett, vagy akár plusz-mínusz két óra is. Ez egy normálisan elfogadott dolog volt köztünk, és sokáig működött.

És a mindennapokon hogy zajlott az élet a kollégiumban?

Két fázisa volt az ottani létnek: a vizsgaidőszak meg a nem vizsgaidőszak. A vizsgaidőszak alatt a kollégiumban csend és kísértetszag van a folyosókon, folyamatos negyvenórás tanulásokot kell elképzelni szünet nélkül. Egyébként meg semmittevés jellemzi a szorgalmi időszakot.

Voltak előadások a Nagyteremben?

Kollbiz-üléseken állandó téma volt, hogyan szeretessük meg a nem-eötvösösökkel a kollégiumot. Voltak ilyen próbálkozások, hogy tánctanfolyam meg előadások, de valahogy tényleg másként működünk mi, Eötvös-kollégisták.

Kétfajta ember lakott a kollégiumban, voltak ezek a bölcsész zsenik, akik lazán hozták az 5.0-s átlagot, írogattak versecskéket, aztán meg ittak, hogy ihletet mérítsenek. Nekem meg például huszonegy vizsgám volt, ott tanulni kellett vadul.

Kivel lakott együtt és hol?

Mindig a 2. emeleten laktam, 200-as, 203-as, 204-es és 205-ös szobákban, a Krasznai Gergővel laktam sokáig együtt, mert olyan volt, mint én, befelé forduló, rendes srác volt. Nagy haverom a Kis-Molnár Csaba volt, ógörög meg vagy plusz három szakot csinált egyszerre, például régészt. (A bölcsészek fele akkoriban régész volt, legalábbis amennyire érzékeltém.)

Kire emlékszik még vissza, esetleg van olyan, akivel tartja a kapcsolatot ma is?

A Sarlós Ferire. Ismeri a Ferit, ott lakott, amikor ott volt?

Én 2007-ben jöttem, tehát azt hiszem, pont váltottuk egymást. De a felvételiről emlékszem rá.

Ferinek van már valami speciális státusza.

Igen, a kollégium Védnöke.

A Feri egy tipikusan eötvösös gyerek volt, bronzérmes szerzett valami fizikai olimpián, és rengeteg versenyeredménye volt. Viszont nehezebben szocializálódott bele abba a környezetbe, ahol furcsán néztek a különleges emberekre. (Itt nem az Eötvös Kollégiumra gondolok.) Neki magától belement az agyába a fizika, és mentek a dolgok, mint a karikacsapás. Nálam sokkal jobb fizikus volt. Volt, amiben én voltam jobb, de ő olyan etalonabb volt.

Mikulás-ünnepségekre emlékszik még?

Emlékszem, kétszer voltam Téalapó. Csákó Tomi szervezte az egyiket, már eljöttem a koliból akkor, és Pesten dolgoztam, de Csákó Tomival tartottuk a kapcsolatot. Mondta, hogy mindenki utál Mikulás lenni, de jó lenne, ha lejönnék, és akkor itt aludhatnék egyet Szegeden.

Fennmaradt egy kávéscésze.

Jaj, amit sohase mostam ki...

Az interjút készítette Saródi Szilvia Győrben 2011-ben